

Ristin valossa

Pyhän ristin seurakunnan lehti 4/2015

**Detta blad innehåller också svenska artiklar
This issue contains articles in English**

Piispanmessu ja ensimmäinen kommuunio, Pietarsaari, 29.11.2015

Joulutervehdys

”**A**issa Jumala loi taivaan ja maan. Maa oli autio ja tyhjä, pimeys peitti syvyydet (...) Jumala sanoi ’Tulkoon valo! Ja valo tuli.’ (I Moos. 1, 1-3). Ihmeellisellä viisaudellaan Jumala loi meidät ja vieläkin ihmeellisemmin hänen uudisti meidät. Saamme ihailla Jumalan suuria tekoja kirkon liturgiassa. Kaikki kirkon juhlat kannustavat meitä rukoukseen ja Jumalan palvontaan. Ylistämällä Jumalaa me saamme uuden elämän ja meissä vahvistuu toivo pelastuksesta, jonka saamme Jeesuksessa Kristuksessa.

On olemassa erilaisia tulkinnoita siitä, miksi Jeesus syntyi tallissa. Yksi niistä on, että Jeesus halusi, että paimenet pystyisivät tulemaan hänen luokseen. Paimenet asuivat yhdessä lampaiden kanssa. He eivät voineet mennä minne halusivat. Heitää ei olisi päästetty sisälle hienoon taloon. Siksi Jeesus syntyi eläinten suoressa. Tällainen on meidän Jumalamme, Hän tekee kaikkensa päästökseen kohtaamaan meidät.

Ehkä olet vaikeuksien keskellä tai ajattelet, että se, mitä sinä teet ei ole tärkeää. Jumala lähettää meille jokaiselle enkelin, joka sanoo: ”Älä pelkää! Minä ilmoitan sinulle ilosanoman (...) tänään on sinulle syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra” (Luuk 2, 10-11). Olemme valon

lapsia. Jumala tekee runsaaksi riemun, antaa suuren ilon. Jumalan armo on kaikeille ihmisiille.

Jeesus kutsuu meidät kirkkoon, alttarin eteen. Kirkon pyhässä liturgiassa hän avaa meille Betlehemin mysteeriin, joka on samalla Jumalan syvin salaisuus – Jumalan, joka on rakkaus. Hän tulee luoksemme, koska hän rakastaa meitä. Muistakaamme, että jos joudumme kulkemaan pimeyden laaksossa ja kokeamaan surua, silloinkin Jumalan pelastava rakkaus on aina läsnä.

Hyvä veli,
Hyvä sisar,
avaa sydämesi
joulun sano-
malle. Usko
varauksetta
siihen, että
kaikkivaltias
Jumala rakas-
taa sinua kuin
omaan lastaan.

Jo ennen aikojen alkua hän halusi, että synnytti tähän maailmaan. Nyt hän haluaa, että tulet hänen luokseen ja vastaanotat hänen rakkauttaan ja siunaustaana. Jos tunnet itsesi pieneksi etkä osaa rakastaa itseäsi, istu hetkinen Marian kanssa pienen Jeesuksen vierellä ja mieti, mikä elämässäsi on todella kaunista ja hyvää. Silloin voit kuin pieni lapsi iloita siitä, että on aina joku, joka rakastaa sinua.

Siuattua joulua ja onnellista uutta vuotta!

isä Stanislaw Zawilowicz SCJ

Christmas greetings

“In the beginning, when God created the heavens and the earth, the earth was a formless wasteland and darkness covered the abyss (...) God said ‘Let there be light,’ and there was light.” (Gen. 1,1-3). In his amazing wisdom God created us and yet more wonderfully renewed us. We can admire the great works of God through the liturgy of the Church. All the celebrations of the Church encourage us to prayer and the worship of God. By praising God we receive new life and the hope of salvation, which we receive in Jesus Christ, grows within us.

There are many interpretations of why Jesus was born in a stable. One of these is that Jesus wanted the shepherds to be able to come to him. The shepherds lived together with the sheep. They could not go wherever they wanted. They would not have been welcomed into an elegant home. So Jesus was born in an animal shelter. This is our God—he does everything he can so that people can approach him.

Maybe you are in the middle of problems or think that what you do is not

important. God sent each of us an angel, who says: “Do not be afraid, for behold, I proclaim to you good news of great joy (...) for today a savior has been born for you who is Messiah and Lord”. We are children of light. God makes gladness, gives great joy, God’s grace is for all people.

Jesus invites us to church before the altar. The Church in its sacred liturgy opens to us the mystery of Bethlehem, which is at the same time God’s deepest mystery—God, who is love. God comes to us, because he loves us. Let us remember that even if we find ourselves walking in a dark valley and experiencing sorrow, then too God’s saving love is always present.

Dear brothers and sisters, open your hearts to the good news of Christmas. Believe without reservation that the almighty God loves you as his own child. Before time began God wanted to be born into this world. Now God wants you to come to near and receive God’s love and blessing. If you feel very small and can’t love yourself, sit a moment with Mary next to the Child Jesus and think what is really beautiful and good in your life. Then like a little child you can rejoice, because there is always someone who loves you.

Blessed Christmas and happy New Year!

Father Stanislaw Zawilowicz SCJ

Julhälsning

”**I** begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Jorden var öde och tom, djupet täcktes av mörker (...) Gud sade: 'Ljus, bliv till!' Och ljuset blev till.” (1 Mos. 1, 1-3).

I sin stora vishet skapade Gud oss och på ännu mer storslaget sätt förnyade han oss. Vi kan beundra Guds stora gärningar i kyrkans liturgi. Alla kyrkans fester uppmanar oss till bön och tillbedjan av Gud. Då vi prisar Gud får vi nytt liv och i oss stärks hoppet om frälsningen, som finns i Jesus Kristus.

Det finns olika tolkningar till varför Jesus föddes i ett stall. En tolkning är att Jesus ville att herdarna skulle kunna komma till honom. Herdarna

bodde tillsammans med lammen. De kunde inte bege sig varst som helst. De släpptes inte in i fina hus. Därför föddes Jesus i ett djurstall. Sådan är vår Gud. Han gör allt för att kunna möta oss.

Kanske befinner du dig mitt i svårigheter eller kanske tänker du att det du gör inte är viktigt. Gud sänder till var och en av oss en ängel som säger: ”Var inte rädd! Jag bär bud till dig om en stor glädje (...) Idag har en Frälsare fötts åt dig. Han är Kristus, Herren.” (Luk 2, 10-11). Vi är ljusets barn. Gud ger oss stor

glädje och lycka. Guds nåd är till för alla mänskor.

Jesus kallar oss till kyrkan, till altaret. I kyrkans heliga liturgi öppnar han för oss mysteriet i Betlehem, som samtidigt är Guds djupaste hemlighet - Guds, som är kärleken. Han kommer till oss för att han älskar oss. Låt oss komma ihåg att om vi blir tvunga att vandra i mörkrets dal och gå igenom sorg, också då är Guds frälsande kärlek alltid närvarande.

Kära bror, kära syster, öppna ditt hjärta för julens budskap. Tro utan förbehåll att den allsmäktige Guden älskar dig som sitt eget barn. Före tidernas begynnelse har han velat att du föds in i denna värld. Nu vill han att du

kommer till honom och tar emot hans kärlek och välsignelse. Om du känner dig liten och har svårt att älska dig själv, sitt för en stund med Maria bredvid det lilla Jesusbarnet och tänk på vad som är vackert och gott i ditt liv. Då kan du som ett litet barn glädjas åt att det alltid finns en som älskar dig.

Välsignad jul och gott nytt år!

fader Stanislaw Zawilowicz SCJ

Jumalallinen laupeus

Rakkaat veljet ja sisaret, tänä Laupeuden vuonna, joka alkoi kahdeksan-tena joulukuuta 2015, pyhä isä Franciscus rohkaisee meitä syventämään tietouttamme ja kokemustamme Jumalan arvokkaimmasta ominaisuu-desta – hänen loputtomasta laupeudestaan meitä, rakkaita lapsiaan koh-taan. Me olemme kaikki viheliäisiä syntisiä. Päätyisimme helvettiin ellei Jumala olisi osoittanut meitä kohtaan armoaan tulemalla ihmiseksi ja kuolemalla puolestamme ristillä. Jeesuksen haavoittuneesta sydähestä jumalallinen laupeus vuodatettiin koko maailman ylle. Jumalallinen lau-peus on Jumalan ikuisen rakkauden muoto, jolla hän kurottaa meidän puoleemme keskellä ahdinkoamme ja rikkinäisyyttämme. Millainen hy-vänsä ahdinkomme ja viheliäisytemme onkin – syntiä, syyllisyyttä, kär-simystä tai kuolemaa – hän on aina valmis vuodattamaan armahtavan ja myötätuntoisen rakkautensa meitä kohtaan auttaakseen silloin, kun hän-tä tarvitsemme. Voimme aina avata sydämemme ja saada osaksemme jumalallista laupeutta luottamalla Jumalaan täysin sydämin ja tulemalla hänen armonistuimensa eteen, mikä tarkoittaa ripittäytymistä ja laupe-dentekoja muita ihmisiä kohtaan.

Seuraavassa on kaksi poimintaa pyhän Faustina Kowalskan "Päiväkirjas-ta". Hänen kutsumuksenaan oli kertoa maailmalle Jumalan laupeudesta. Antakaamme Vapahtajan itsensä koskettaa sydäntämme ja juuruttaa sinne syvä luottamus Jumalan laupeuteen.

"Tyttäreni, tiedä että sydämeni on pelkkää laupeutta. Tästä laupeuden me-restä armo vuotaa koko maailman ylle. Yksikään sielu, joka on joskus lähes-tynyt minua, ei ole koskaan lähtenyt luotani vaille lohdutusta. Kaikki häitä vaipuu minun armoni syvyyteen ja jokainen pelastava ja pyhittävä ar-monosoitus virtaa tästä lähteestä. Tyttäreni, haluan, että sinun sydämesi olisi paikka, jossa laupeuteni säilyy. Haluan, että sinun sydämesi välityksel-lä tämä laupeus virtaisi koko maailmaan. Älköön kukaan, joka saapuu luok-sesi, lähtekö pois vaille luottamusta laupeuteeni, jota niin palavasti toivon sieluille.

Rukoile niin paljon kuin voit kuolevien puolesta. Pyyntörukouksiesi avulla he saavat luottamusta minun laupeuteeni, sillä he tarvitsevat sitä eniten ja heillä on sitä vähiten. Ole vakuuttunut siitä, että sinun rukouksestasi riippuu ikuisen pelastuksen armo tietyille sieluille heidän viime hetkinään. Sinä tun-net armoni syvyyden, joten kurottaudu sen puoleen itsesi ja erityisesti heik-kojen syntisten puolesta. Ennemmin taivas ja maa katoavat kuin minun ar-moni luottavaisen sielun yltä."

Jumalan ja epätoivoisen sielun välinen keskustelu

”Sinä olet saamassa minulta erityisen laupeuden. Anna sen toimia heikossa sielussasi, anna armon säteiden tunkeutua sieluusi. Ne tuovat sinne valon, lämmön ja elämän.” (Päiväkirja, 1486)

Jeesus sanoo: Oi sinä pimeyteen vajonnut sielu, älä vaivu epätoivoon! Kaikki ei ole vielä menetty. Tule ja luota Jumalaasi, joka on rakkautta ja laupeutta.

– Mutta sielu, joka on kuuro Jumalan pyynnöille, vaipuu vielä syvempään pimeyteen.

Jeesus: Lapseni, kuule armollisen Isääni.

Sielu vastaa: Minua varten ei ole armoa.

– Sielu vaipuu yhä syvempään pimeyteen, epätoivoon joka on helvetin esimakua. Se tekee sielun kykenemättömäksi käänymään Jumalan puoleen. Jeesus kutsuu sielua kolmannen kerran, mutta sielu on kuuro ja sokea. Se vahvistaa asemiaan, painuu yhä syvempään epätoivoon. Silloin Jumalan laupeus astuu sen syvyyteen ja vailla minkäänlaista vastaantuloa sielun puolelta Jumala lupaa sille lopullisen armon. Jos sekä torjutaan, silloin Jumala hylkää sen siihen tilaan, mihin se haluaa jäädä iki-ajoiksi. Armo virtaa Jeesuksen laupiaasta sydäkestä ja valaisee sielua erityisellä valolla. Nyt se alkaa ymmärtää Jumalan ponnisteluja, mutta keskustelu riippuu sielusta. Se tietää, että tämä on sille luvattu lopullinen armo, ja jos se osoittaa pienenkin hyvän tahdon kipinän, silloin Jumalan laupeus pitää huolen lopusta.

Jeesus: Minun kaikkivoipa laupeuteni tekee täällä työtäään. Onnellinen se sielu, joka käyttää hyödykseen tätä laupeutta. (...) Mikä ilo täyttääkää sydämeni, kun palaat luokseni. Huomaan, että sinä olet kovin heikko ja siksi otan sinut käsivarsileni ja kannan kotiin Isäni luo.

Sielu: (kuin unesta havahtuen) Onko mahdollista, että minä vielä saan osakseni laupeutta?

Jeesus: On, lapseni. Sinulla on varattu erityinen osuus minun armostani. Salli sen tehdä työtä sieluparassasi. Anna armon säteiden päästää sieluusi; ne tuovat mukaan valoa, lämpöä ja elämää.

Sielu: Mutta syntieni ajatteleminen täyttää minut kauhulla ja hirvittävä pelko saa minut epäilemään sinun hyvyyttäsi.

Jeesus: Tiedä, rakas sieluni, että mikään sinun synneistäsi ei haavoita sydäntäni niin tuskallisesti kuin epäluottamus, jota nyt koet, ja että osoitettuani niin runsaasti rakkauttani ja armoani, sinä voit yhä epäillä hyvyttäni.

Sielu: Oi Herra, pelasta minut, sillä minä hukun. Ole Pelastajani. Oi Herra, minun huulen eivät tottele minua, sydänparkani on revitty rikki, mutta sinä, Herra...

– Jesus ei salli sielun hukkua vaan ottaa sen käisivarsilleen ja nostaa epätoivon syvyyksistä. Hän johtaa sen sydämensä asuntoihin, jossa yhdessä silmäräpäyksessä kaikki sen synnit häviävät hänen rakkautensa liekkien polttamana.

Jeesus: Tässä, rakas sieluni, ovat kaikki sydämeni aarteet. Ota siitä mitä ikinä tarvitset.

Sielu: Oi Herra, tunnen laupeutesi vuotavan ylleni. Tunnen, että uusi elämä on saapunut minuun. Ennen muuta tunnen sinun rakkautesi sydämessäni. Se riittää minulle. Oi, Herra, tahdon ylistää sinun laupeutesi kaikkivoipaisuutta ikuisesti. Hyvytesi rohkaisemana kerron sinulle kaikki sydämeni murheet.

Jeesus: Kerro minulle kaikki, lapseni, älä pidä mitään itselläsi, sillä rakastava sydän, sinun parhaan ystäväsi sydän, kuuntelee sinua.

Sielu: Oi Herra, nyt ymmärrän koko kiittämättömyyteni ja sinun hyvytesi suuruuden. Sinä seurasit minua laupeudellasi silloin, kun minä tein tyhjäksi kaikki ponnistelusi. Ymmärrän, että ansaitsen kaikkein alimman helvetin loukon tuhlattuani sinun laupeutesi.

Jeesus (keskeyttäen): Älä jää epätoivoosi. Olet liian heikko puhuaksesi siitä. Katso ennenmin suoraan sydämeni ylitsevuotavaan hyvytteen ja ota tunteeni sydämeesi. Etsi hiljaisuutta ja nöyryyttä, ole armollinen muita kohtaan niin kuin minä olen sinua kohtaan. Kun tunnet voimiesi ehtyvän, tule armon lähteelle virkistämään sieluasi, niin ettet uuvu matkallasi.

Sielu: Nyt minä ymmärrän sinun laupeuttasi, joka suojaa minua ja ohjaa minut Isäni taloon niin kuin hohtava pilvi suojaten minua helvetin kauhulta, jotka aivan hyvin ansaitisin, en vain kerran vaan tuhansia kertoja. Oi Herra, ikuisuus tuskin riittää ylistämään sinua pohjattomasta armostasi ja myötätunnostasi, jota olet osoitanut minua kohtaan.

(Päiväkirja, 1486)

Divine Mercy

Dear Brothers and Sisters, in the Year of Mercy, which began on the 8th of December 2015, the Holy Father Francis encourages us to deepen within ourselves the knowledge and experience of God's greatest attribute – his endless mercy for us, his beloved children. We are all miserable sinners. We would end in hell if God had not showed us his mercy by becoming man and dying for us on the Cross. From the wounded Heart of Jesus divine mercy was poured out onto the whole world. Divine mercy is the form that God's eternal love takes when he reaches out to us in the midst of our need and our brokenness. Whatever the nature of our need or our misery might be — sin, guilt, suffering, or death — he is always ready to pour out his merciful, compassionate love for us, to help in time of need. We always can open up our hearts and receive divine mercy by trusting God wholeheartedly, by coming to the tribunal of mercy, which is confession, and by our acts of mercy towards other people.

Below are two excerpts from the “Diary” of Saint Faustyna Kowalska. Her vocation was to tell the world about God’s mercy. Let the words of our Saviour himself touch our hearts and instil in them deep trust in God’s mercy.

“My daughter, know that My Heart is mercy itself. From this sea of mercy, graces flow out upon the whole world. No soul that has approached Me has ever gone away unconsoled. All misery sinks into the depths of My mercy, and every saving and sanctifying grace flows from this fountain. My daughter, I desire that your heart should be an abiding place of My mercy. I desire that, through your heart, this mercy should flow out upon the whole world. Let no one who approaches you go away without that trust in My mercy, which I so ardently desire for souls.

Pray as much as you can for the dying. By your entreaties obtain for them trust in My mercy, because they have most need of trust, and have it the least. Be assured that the grace of eternal salvation for certain souls in their final moment depends upon your prayer. You know the abyss of My mercy, so draw upon it for yourself and especially for poor sinners. Sooner would heaven and earth be reduced to nothingness than would My mercy not embrace a trusting soul.”

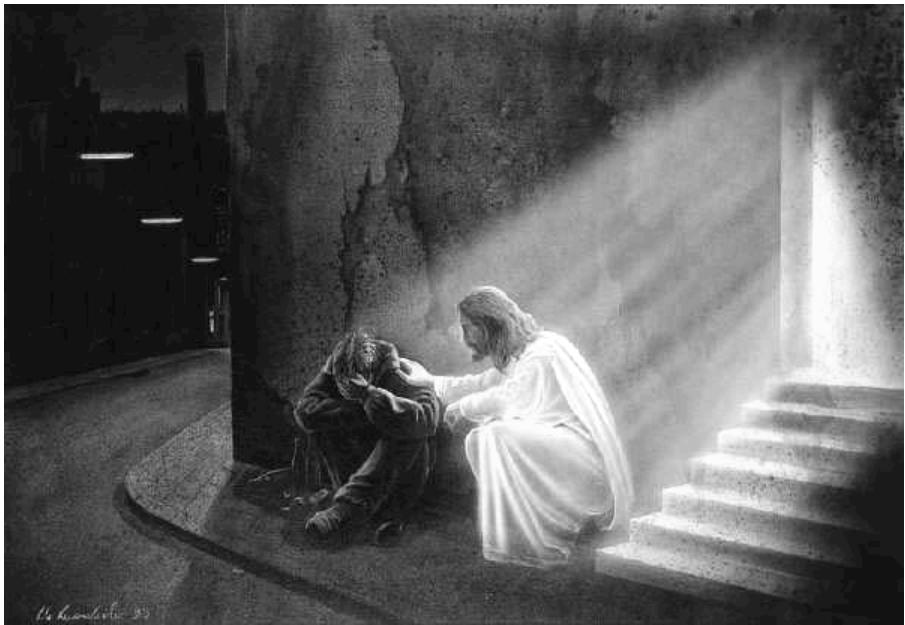
A Conversation between the Merciful God and the Despairing Soul

"You have a special claim on My mercy. Let it act in your poor soul; let the rays of grace enter your soul; they bring with them light, warmth, and life"
(Diary, 1486)

Jesus says: O soul immersed in darkness, despair not! All is not yet lost. Come and confide in your God, who is love and mercy.

—But the soul, deaf to God's appeal, sinks into still greater darkness.

Jesus: My child, hear the voice of your merciful Father.

The soul replies: For me there is no mercy.

—She descends into still greater darkness, a despair that is a foretaste of hell; that renders the soul incapable of drawing near to God. Jesus calls to the soul a third time, but the soul is deaf and blind. She hardens her position; settles deeper into despair. Then God's mercy is stirred to its depths and, without any cooperation on the part of the soul, God grants her a final grace. If this too is spurned, God will abandon her to the state in which she desires to remain for all eternity. This grace flows from the merciful Heart of Jesus and imparts a special light to the soul. Now she begins to understand God's efforts; but the conversion depends upon her. The soul knows that this is her final grace and, should she show but a spark of good will, God's mercy will accomplish the rest.

Jesus: It is My omnipotent mercy that is at work here. Happy the soul that avails herself of this grace. (...) What joy fills My Heart when you return to Me. I see that you are very weak, and so I take you in My arms and bear you home to My Father.

Soul: (as if awakening) Is it possible that there yet is mercy for me?

Jesus: There is, My child. You have a special claim on My mercy. Allow it to work in your poor soul; let the rays of grace enter your soul; they bring with them light, warmth, and life.

Soul: But the very thought of my sins fills me with terror, and this terrible fear moves me to doubt Your goodness.

Jesus: Know, dear soul, that none of your sins wound My Heart as painfully as your present lack of trust; that after all the exertions of My love and mercy, you should still doubt My goodness.

Soul: O Lord, save me, for I perish. Be my Savior. O Lord, my lips fail me; my poor heart is torn asunder; but You, O Lord...

—Jesus does not allow the soul to finish but, taking her in His arms, lifts her out of the depths of her misery. He leads her into the dwelling place of His Heart where in the twinkling of an eye all her sins vanish, consumed by the flames of His love.

Jesus: Here, dear soul, are all the treasures of My Heart. Take from it whatever you need.

Soul: O Lord, I feel the inpouring of Your grace. I feel a new life has entered me; above all, I feel Your love in my heart. That is sufficient for me. O Lord, I will glorify the omnipotence of Your mercy for all eternity. Emboldened by Your goodness, I will tell You all the sorrows of my heart.

Jesus: Tell me all, My child, without reservation, for it is a loving heart, the heart of your best friend that listens to you.

Soul: O Lord, now I see all my ingratitude and the greatness of Your goodness. You were pursuing me with Your graces, while I was thwarting all Your efforts. I see that I deserve the nethermost regions of hell for squandering Your graces.

Jesus: (interrupting) Do not dwell on your misery. You are too weak to speak of it. Gaze, rather, into My Heart overflowing with goodness, and take My feelings to heart. Strive for silence and humility; be merciful to others, as I am to you; and, when you feel your strength failing, come to the fountain of mercy to refresh your soul, so that you may not grow weary on your journey.

Soul: Now I understand Your mercy, which shields me and guides me like a shining cloud to the house of my Father, protecting me from the horrors of hell that I have so well deserved, not once, but a thousand times. O Lord, eternity will scarcely suffice to give You due praise for the unfathomable mercy and compassion You have shown me.

(*Diary, 1486*)

Gudomlig barmhärtighet

Kära bröder och systrar, under detta Barmhärtighetens år, som inledes den åttonde december 2015, uppmanar den helige fadern Franciscus oss att fördjupa i oss kunskapen och erfarenheten av Guds främsta egenskap - hans oändliga barmhärtighet för oss, hans älskade barn. Vi är eländiga syndare. Vi skulle hamna i helvetet om inte Gud hade visat oss sin barmhärtighet genom att bli mänsklig och dö för oss på korset. Från Jesu sargade hjärta rann gudomlig barmhärtighet ut till hela världen. Gudomlig barmhärtighet är den form som Guds eviga kärlek tar när den sträcker sig ut till oss, mitt i vår nöd och trasighet. Vad din nöd än må bestå av - synd, skuld, lidande, eller död - är han alltid beredd att ge av sin barmhärtiga, innerliga kärlek till oss, att hjälpa oss när vi behöver det. Vi kan alltid öppna våra hjärtan och erhålla gudomlig barmhärtighet när vi fullständigt förtröstar på Gud, när vi närmar oss hans barmhärtighets domstol, det vill säga bikten, och genom barmhärtighetens gärningar mot andra mänskor.

Nedan följer två utdrag ur "Dagbok" av den heliga Faustyna Kowalska. Hennes kallelse var att berätta för världen om Guds barmhärtighet. Låt Frälsarens egna ord beröra våra hjärtan och ingjuta i dem en djup förtröstning på Guds barmhärtighet.

"Min dotter, vet att mitt hjärta är barmhärtigheten själv. Från detta hav av barmhärtighet flyter nåd ut till hela världen. Ingen själ som någon gång har närmat sig mig, har fått återvända otröstad. Allt elände sjunker djupt in i min barmhärtighet, och all frälsande och helgande nåd rinner ut från denna källa. Min dotter, jag önskar att ditt hjärta skall bli en plats för min barmhärtighet. Jag önskar att genom ditt hjärta skall denna barmhärtighet flyta ut till hela världen. Låt aldrig någon som närmar sig dig gå ifrån dig utan förtröstning på min barmhärtighet, vilket jag så innerligt önskar åt själarna.

Be så mycket som möjligt för de döende. Utverka genom enträget bedjande för dem tilltro till min barmhärtighet, för de har det största behovet av tilltro, och har minst av det. Var övertygad om att den eviga frälsningens nåd för vissa själar i deras sista stund beror på dina böner. Du känner djupet av min barmhärtighet, så dra den till dig för dig själv och i synnerhet för fattiga syndare. Himmel och jord skall förr reduceras till ingenting innan min barmhärtighet skulle underläta att omfamna en själ som sätter sin tillit till den."

Ett samtal mellan den barmhärtige Guden och en förtvivlad själ

"Du har ett särskilt anspråk på min barmhärtighet. Låt den verka i din fattiga själ. Låt nådens strålar komma in i din själ, de hämtar med sig ljus, värme och liv" (*Dagboken, 1486*)

Jesus säger: O själ, omgiven av mörkret, förtvivla inte! Allt är inte förlorat. Sätt din tilltro till din Gud, som är kärlek och barmhärtighet.

- Men själen, döv för Guds kallelse, sjunker ner i djupare mörker.

Jesus: Mitt barn, hör din barmhärtige Faders röst.

Själen svarar: För mig finns ingen barmhärtighet.

- Hon sjunker ner i allt större mörker, en förtvivlan som är helvetets försmak, som gör själen oförmögen att närra sig Gud. Jesus kallar på själen en tredje gång, men själen är döv och blind. Hon stålsätter sig, sjunker djupare ner i förtvivlan. Då sätts Guds barmhärtighet i rörelse och, utan något som helst deltagande av själen, ger Gud henne en sista nåd. Om också denna blir avvisad, då kommer Gud att överge henne i den situation hon vill förblif i för all evighet. Denna nåd utspringer ur Jesu barmhärtiga hjärta och ger ett speciellt ljus till själen. Nu börjar hon förstå Guds försök, men omvändelsen beror på henne. Själen vet att detta är den sista nåden och om hon bara visar litet god vilja, kommer Guds barmhärtighet att uppnå resten.

Jesus: Det är min allsmäktiga barmhärtighet som arbetar här. Lycklig den själ som använder sig av denna nåd. (...) Vilken glädje fyller inte mitt hjärta när du återvänder till mig. Jag kan se att du är mycket svag, så jag tar dig i mina armar och bär dig hem till min Fader.

Själen: (såsom nyvaken) Är det möjligt att det ännu finns barmhärtighet för mig?

Jesus: Ja det finns det, mitt barn. Du har en speciell rätt till min barmhärtighet. Låt den arbeta i din fattiga själ; låt nådens strålar komma in i din själ; låt dem hämta ljus, värme, och liv.

Själen: Men bara tanken på alla mina synder fyller mig med fasa, och denna fruktansvärda rädsla får mig att tvivla på din godhet.

Jesus: Du skall veta, kära själ, att ingen av dina synder sårar mitt hjärta så djupt som din brist på tilltro som du nu visar; att du efter all kärlek och barmhärtighet jag har visat fortfarande tvivlar på min godhet.

Själen: O Herre, fräls mig, för jag går under. Var min Frälsare. O Herre, mina läppar sviker mig, mitt fattiga hjärta bryts sönder, med du, o Herre ...

- Jesus låter inte själen fortsätta utan tar henne i stället i sina armar och lyfter upp henne ur hennes förtvivlans djup. Han leder henne till sitt hjärtas boning, där alla hennes synder i ett ögonblick försvunnit, uppslukade av hans kärleks låga.

Jesus: Kära själ, här är alla mitt hjärtas skatter. Ta vad du behöver.

Själen: O Herre, jag känner mig uppfylld av din nåd. Jag känner hur ett nytt liv har inträtt i mig, och framför allt känner jag din kärlek i mitt hjärta. Det är tillräckligt för mig. O Herre, jag vill förhårliga din barmhärtighets allsmäktighet i all evighet. Omgiven av din godhet skall jag för dig berätta alla mitt hjärtas sorger.

Jesus: Mitt barn, berätta utan förbehåll, för det är ett kärlekfullt hjärta, din bästa väns hjärta som lyssnar till dig.

Själen: O Herre, nu ser jag all min otacksamhet och din stora godhet. Du försökte nå mig med din nåd, medan jag motarbetade alla dina försök. Jag inser att jag förtjänar den djupaste delen av helvetet för att jag har slösat bort din nåd.

Jesus (avbryter henne): Förbli inte i ditt elände. Du är för svag för att tala om det. Se hellre på mitt hjärta som överflödar av godhet, och tag mina känslor till dig. Sträva efter tystnad och ödmjukhet; var barmhärtig mot andra såsom jag är barmhärtig mot dig. Och när du känner att din styrka sviker dig, kom till barmhärtighetens källa för att uppfriska din själ, så att du inte tröttnar på vägen.

Själen: Nu förstår jag din barmhärtighet, som skyddar mig och leder mig som ett lysande moln till min Faders hus, och som skyddar mig från helvetets fasor som jag så väl hade förtjänat, inte bara en utan tusen gånger. O Herre, evigheten räcker inte för att tillräckligt prisa dig för den ofattbara barmhärtighet och medlidande du har visat mig.

(Dagbok, 1486)

Jeesuksen Pyhän Sydämen hartaus

Jeesuksen Pyhän Sydämen hartaus on yksi kristinuskon spirituaalitettin muoto. Sen pohja ja keskus on Jumalan Pojassa, Kristuksessa, joka tuli ihmiseksi pelastamaan meidät. Tällä hartaudella on hyvin pitkä historia kirkon elämässä ja liturgiassa.

Kirkon isien kirjoituksista löydämme usein tekstejä ja kommentteja Johanneksen evankeliumiin. Evankelista kertoo, miten sotilas työnsi keihään kuolleen Jeesuksen kylkeen, josta vuoti verta ja vettä (Joh 19, 37). Kirkkoisiä vesi muisitti kasteesta, jossa saadaan Pyhä Henki. Veri oli ”mysteeriien” symboli eli se oli eukaristian symboli. Tämän lisäksi kirkon isät sanoivat, että niin kuin Aatamin kyljestä oli muotoiltu Eeva, joka on kaikkien ihmisten äiti, niin Kristuksen avatusta kyljestä syntyy Kirkko, joka on kaikkien uskovaisten äiti. Pyhä Augustinus kommentoi hyvin kauniisti evankelista Johanneksen kertomuksesta: ”Sotilas avasi Jeesuksen kyljen, ja avasi näin elämän portin, josta tulivat sakramentit, joita ilman ei ole pääsyä todelliseen elämään”. Toisessa paikassa Augustinus kirjoitti näin: ”Kristus on portti. Sinulle tästä porttia avattiin, kun hänen kylkensä puhkaisi keihäs”. Profeetta Sakarian kehotus ”He kohottavat katseensa häneen, jonka ovat lävistäneet” (12, 10) ja pyhä Augustinuksen yllä mainitut lauseet eivät jääneet ilman kaihua kristittyjen elämässä. Keskiajan monet mystikot näkivät nämä tekstit kutsuna katsella rakastaen Pelastajaansa, jonka kylki oli puhkaistu. Tuohon aikaan kehittyi Jeesuksen viiden haavan kansanhurskaus ja sen hartaus. Tästä hartaau-

desta kasvoi vähitellen Jeesuksen sydämen hartaus, jolla kuitenkaan ei ollut laajaa kiinnostusta. Jatkossa mielikuva Jeesuksen kyljen haavasta alkoi laajeta kristillisessä spirituaaliteetissa ja hartaudessa hänen Sydämeensä. Jeesuksen Sydäkestä kuva vaihtui Jumalan Sydämeen. Näiden mystikkojen joukkoon kuuluivat mm. pyhän Bernhard (+ 1153), St. Thierryn Wilhelm (+ 1150), pyhä Luitgarda (+ 1246), pyhä Bonaventura (+ 1274), pyhä Albertus Magnus (+ 1280), pyhä Gertruda (+ 1302), pyhä Sienan Katarina (+ 1380) ja monet muut. Silloin tämä hartaus sai ensimmäiset teologiset perusteet.

1600-luvulla Jeesuksen sydämen hartaudesta oli tullut laajalle levинnyt kansan hartaus. Tähän kehitykseen vaikuttivat erityisesti pyhä Jan Eudes (+ 1680) ja pyhä Margareta Maria Alacoque (+ 1690) jolla oli Jeesuksen sydämen mystisiä näkemyksiä. Pyhä Jan Eudesta kutsutaan liturgisen Jeesuksen ja Marian sydämiensä hartauden tekijäksi. Hänen mielestään Jeesuksen sydämen hartauteen liittyy tiivisti Marian sydämen hartaus. Pyhä Margareta Maria Alacoque, joka kuului visitaatio-sisarkuntaan, uhraasi itsensä Jeesuksen pyhälle sydämelle ja sai vastalahjaksi monia armolahjoja. Näissä Jeesus paljasti hänelle oman sydämensä ja kertoi armosta ja hyvyydestä, jota kokevat kaikki, jotka tunnivat hänen sydäntään. Yhdessä näissä adoraation aikana, Jeesus taas näytti Margareta Marialle oman sydämensä, ja vaati, että jokaisena yönä ennen kuukauden ensimmäistä perjantaina, olisi tunnin adoraatio. Tarkoitus olisi hyvittää Pyhäl-

le sydämelle ihmisten synti ja välinpitämättömyys. Eräässä toisessa näyssä Jeesus vaati, että perjantaiksi Ruumin ja Veren oktaavin jälkeen olisi liturgisesti perustettava hänen sydämensä juhla. Pyhä Margareta Maria sai myös Jeesuksesta kaksitoista lupausta niille, jotka kunnioittavat hänen sydäntänsä. Pyhä Istuin tutki tarkasti ja pitkään pyhän Margareta Alacoque:n asian ennen kuin salli viettää Jeesuksen Sydämen juhlaa.

Sitten vuonna 1765 Pyhä Istuin hyväksyi Jeesuksen sydämen liturgisen juhlan, ja velvoitti koko Kirkon sen viettämiseen v. 1856. Paavit Leo XIII (1899), Pius XI (1928) ja Pius XII (1956) kirjoittivat kiertokirjettä, joissa kertovat Jeesuksen pyhän sydämen hartaudesta. Kirkko näkee Jeesuksen sydämen hartaudessa merkin Jumalan rakkaudesta kaikkia ihmisiä kohtaan. Samalla Kirkko haluaa, että tämä hartaus herättää ihmisten sydämissä vastarakkautta Jumalaa kohtaan. Nämä Kirkko kutsuu meidät laiminlyöntiemme ja syntiemme hyvittämiseen.

On erilaisia Jeesuksen Pyhän Sydämen hartauden muotoja. Yksi niistä on Jeesuksen pyhän sydämen litania. Ensimmäiset litaniat syntyi 1600-luvulla ennen kaikkea monissa luostareissa. Sen syntymiseen liittyi koleraepidemia, joka tuli Eurooppaan. Vuonna 1720 tuo sairus tuli Marseilleen, Ranskassa. Kaupungin piispa auttoi kaikin kainoin kaupunkilaisia. Tämän lisäksi hän kääntyi Jeesuksen pyhän sydämen puoleen. Tällöin rukoiltiin katumusten ja kulkueiden aikana Jeesuksen sydämen litaniaa. 1. marraskuuta 1720 Marseillesin piispa omisti hartaudessa koko hiippakuntansa Jeesuksen pyhälle sydämelle. Tämän

jälkeen tarttuva ja vaarallinen epidemia alkoi hiipua.

Jeesuksen pyhän sydämen litania, jonka muodon me tänä päivänä tunnemme, on syntynyt 1800-luvulla. Litaniassa on 33 lausetta, jotka koskevat Jeesuksen Kristuksen elämää maan päälle. Litaniassa on tavallaan kolme osaa. Osa lauseista kuvaa Jeesuksen suhdetta Isään ja Pyhäeen Henkeen. Toinen osa valaisee Jeesuksen ominaisuuksia. Kolmas osa kertoo Jeesuksen sydämen suhteesta ihmisiin. Litanian kaikki lauseet perustavat suoraan Raamattuun. Suurin osa niistä on Raamatun sitatteja tai selvästi sen inspiroimia.

Jumalan rakkaus koskee kaikkia ihmisiä. Jesus haluaa, että oppisimme sellaista rakkautta häneltä. Tässä on tehtävä jokaiselle meistä. On tarpeellista löytää Jeesuksen sydähestä rakkaus, jolla hän

rakastaa meitä ja näin hänen kanssaan ja hänestä rakastaa ihmisiä. Olla oppimassa Jeesuksen sydämen rakkautta tarkoittaa suuntautumista Jumalaan ja avautumista Jumalan armolle ja rakkauuelle. Paavalin sanoin se tarkoittaa: ”Te jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja hänelle rakkaita, pukeutukaa siis sydämelliseen arvahtavaisuuteen, ystävällisyteen, nöyryyteen, lempyteen ja kärsivällisyyteen … antakaa anteeksi toisilleenne, vaikka teillä olisi moittimisen aihetta … Mutta kaiken kruunuksi tulkoon rakkaus, sillä se tekee kaiken täydelliseksi. Val-

litkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon teidät on yhden ja samaan ruumiin jäseninä kutsuttu” (Kol. 3, 12-15). Tämä rauha, yhteys ja rakkaus, joiden lähteenä on Jumala, eivät ole etupäässäasioita, joita voidaan organisoida ja järjestää. Ne ovat ennen kaikkea sydämenasioita, sydämen, joka pystyy rakentamaan siltoja ihmisten välillä.

Tulkoon meidän sydämemme Jeesuksen Kristuksen sydämen kaltaiseksi!

isä Wieslaw Swiech SCJ

Devotion to the Sacred Heart

The devotion to the Sacred Heart of Jesus is one form of Christian spirituality. Its basis and its center is in the Son of God, Christ, who became human to save us. This devotion has a long history in the life and liturgy of the Church.

In the writings of the Fathers of the Church we often find texts and comments on the Gospel according to John. The evangelist tells how a soldier pushed a lance into the side of the dead Jesus, from which flowed blood and water (Joh. 19, 37). To the Fathers of the Church the water reminded of baptism, in which the Holy Spirit is received. Blood was a symbol of mystery or, in other words, a symbol of the Eucharist. In addition, the Fathers of the Church said that as Eve, the mother of all people, was formed from the side of Adam, so was the Church, the mother of the faithful, born from the open side of Christ. St. Augustine commented very beautifully on the

description of John, the Evangelist: “A soldier opened Jesus’ side and opened the gate of life, from which came the sacraments, without which there is no admittance into real life.” At another place Augustine wrote: Christ is the Gate. This gate was opened for you when his side was pierced by the lance”. The prophet Zechariah’s words “they shall look on him whom they have thrust through” (12,10) and St. Augustine’s previously quoted statements were not left without echoes in the lives of Christians. Many Medieval mystics saw these texts as an invitation to look lovingly at our Savior, whose side was pierced. At that time devotion to the five wounds of Christ developed in folk piety and devotions. From this, devotion to the Heart of Jesus developed gradually, though initially without much interest. Later the mental image of the pierced side of Jesus began to expand in Christian spirituality and from that devotion to his Heart. From the Heart of Jesus the picture

changed to the Heart of God. These Medieval mystics include St. Bernhard (+1153), St. Thierry Wilhelm (+1150), St. Luitgarda (+1248), St. Bonaventura (+1274), St. Albert the Great (+1280), St. Gertrude (+1302), St. Catherine of Siena (+1380) and many more. Through them this devotion developed its first theological basis.

By the 1600s devotion to the Heart of Jesus was a widely spread folk devotion. Its development owes much to St. John Eudes (+1680) and St. Margaret Mary Alacoque (1690), who had mystical visions of the Heart of Jesus. St. John Eudes was called the creator of the liturgical devotion to the Hearts of Jesus and Mary. In his opinion devotion to the Heart of Jesus was joined closely to the devotion to the Heart of Mary. St. Margaret

Mary Alacoque, who belonged to the Sisters of the Visitation, sacrificed herself to the Sacred Heart of Jesus and received many graces in return. In visions Jesus revealed his own Heart and told of the grace and goodness that everyone experiences who honor his Heart. In one vision during Adoration, Jesus again showed Margaret Mary his own heart and demanded that there should be

an hour of Adoration on every night before the first Friday of the month. The reason was to expiate the sins and indifference of humankind to the Sacred Heart. St. Margaret Mary also received twelve promises from Jesus for those who honor his Heart. The Holy See carefully and extensively examined St. Margaret Mary's claims before it was allowed to celebrate the Feast of the Sacred Heart. Then in 1765 the Holy See

approved of the liturgical celebration of the Heart of Jesus and extended it to the whole Church in 1856. Popes Leo XIII (1899), Pius XI (1928) and Pius XII (1956) wrote encyclicals, which told about devotion to the Sacred Heart of Jesus. The Church sees a mark of God's love to all people in the devotion to the Heart of Jesus. At the same time the Church wants that a corresponding love for God will be stirred up through this devotion. Thus the Church calls us to make reparation for our sins and neglect.

There are different forms of devotions to the Sacred Heart of Jesus. One of these is the litany to the Sacred Heart of Jesus. The first litanies were born in the 17th century in many monasteries. This is related to the cholera epidemic, which

came to Europe. In 1720 this sickness came to Marseille, France. The bishop of the city helped the citizens of the city in every way possible. In addition he turned to the Sacred Heart of Jesus. The litany of the Sacred Heart was prayed during processions and reparation. On November 1, 1720 the bishop of Marseille dedicated the whole diocese to the Sacred Heart of Jesus. After that the contagious and dangerous epidemic began to die down.

The litany of the Sacred Heart of Jesus as we know it now began in the 1800s. The Litany has 33 phrases for every year of Jesus' life on earth. It has three parts. A part of the phrases picture the relationship of Jesus with the Father and the Holy Spirit. The second part tells of the characteristics of Jesus. The third part tells of the relationship of the Heart of Jesus toward humankind. All the phrases in the litany are based on Scripture. Most of them are direct quotations from the Bible or were clearly based on Scripture.

The love of God affects all humankind. Jesus wants us to learn that kind of love

from him. This is a task for all of us. It is enough to find the love from the Heart of Jesus, with which he loved us and so with him and in him love others. To learn the love of the Heart of Jesus means directing ourselves to God and opening ourselves to God's grace and love. In the words of St. Paul it means: "Put on then, as God's chosen ones, holy and beloved, heartfelt compassion, kindness, humility, gentleness and patience, bearing with one another and forgiving one another, if one has a grievance against another; as the Lord has forgiven you, so must you also. And over all these put on love, that is, the bond of perfection. And let the peace of Christ control your hearts, the peace into which you were also called in one body. (Col.3, 12-15). This peace, unity and love, which comes from God, are not things you can organize or order. They are, above all, things of the heart which can build bridges between people.

May our hearts become as the Heart of Jesus Christ!

Father Wieslaw Swiech SCJ

Jesu Heliga Hjärtas andakt

Jesu heliga hjärtas andakt är en form av spiritualitet inom den kristna tron. Dess grund och centrum ligger i Guds Son, Kristus, som blev människa för att rädda oss. Denna andakt har en mycket lång historia i kyrkans liv och liturgi.

I kyrkofädernas skrifter finner vi ofta texter och kommentarer till Johannes evangelium. Evangelisten berättar hur en soldat stack sin lans i den döde Jesus

sida, ur vilken det flöt blod och vatten (Joh 19, 34). Enligt kyrkofäderna påminde vattnet om dopet, där vi får den Helige Ande. Blodet var en symbol för "mysterierna", dvs. eukaristins symbol. Dessutom sade kyrkofäderna att liksom Eva, alla mänskors moder, formats ur Adams sida, på samma sätt föddes Kyrkan, alla troendes moder, ur Kristi öppnade sida. Den helige Augustinus kommenterade mycket vackert evangelisten

Johannes berättelse: ”Soldaten öppnade Jesu sida och öppnade på så sätt livets port, ur vilken kom sakramenten, vilka förutan det inte finns tillgång till det verkliga livet.” På ett annat ställe skriver Augustinus så här: ”Kristus är porten. Denna port öppnades för dig när en lans stacke in i hans sida.”

Profeten Sakarjas uppmaning ”De skall se upp till honom, som de har genomborrat” (12, 10) och den helige Augustinus ovan nämnda utsagor har inte blivit utan genklang i de kristnas liv. Medeltidens många mystiker såg dessa texter som en kallelse att i kärlek betrakta sin Frälsare, vars sida genomborrats. Under denna tid utvecklades den folkliga fromheten och andakten inför Jesu fem sår. Ur denna andakt växte så småningom fram Jesu hjärtas andakt, för vilken det dock inte fanns större intresse. I fortsättningen skulle bilden av Jesu sår i sidan utvecklas till Hans Hjärta inom den kristna spiritualiteten och andakten. Bilden av Jesu Hjärta förbyttes till Guds Hjärta. Bland dessa mystiker finner vi bl.a. den helige Bernhard (+1153), den helige Wilhelm av Thierry (+1150), den heliga Luitgarda (+1246), den helige Bonaventura (+1274), den helige Albert Magnus (+1280), den heliga Gertruda (+1302), den heliga Katarina av Siena

(+1380) och många fler. Nu fick denna andakt sina första teologiska grunder.

På 1600-talet hade Jesu hjärtas andakt blivit en vitt spridd folklig andakt. I synnerhet den helige Jan Eudes (+1680) och den heliga Margareta Maria Alacoque (+1690), som hade mystiska uppenbarelser av Jesu hjärta, har bidragit till denna utveckling. Den helige Jan Eudes har ansetts vara den som skapade den liturgiska andakten av Jesu och Marias hjärta. Han ansåg att andakten inför Marias hjärta är nära knuten till andakten inför Jesu hjärta.

Den heliga Margareta Maria Alacoque, som hörde till visitationssystrarna, offrade sig till Jesu heliga hjärta och fick i gengäld många nådegåvor. I synnerhet den helige Jesus sitt hjärta för henne och berättade om den nåd och godhet som alla de skall få erfara, som vördar hans hjärta. Under en adoration visade Jesus igen sitt hjärta för Margareta Maria och fordrade att varje natt före månadens första fredag skulle det hållas en timmes adoration. Avsikten var att sona mänskornas synd och likgiltighet till det Heliga Hjärtat. I en annan syn fordrade Jesus att fredagen efter Corpus Christi oktav skulle liturgiskt firas som hans hjärtas fest. Den heliga Margareta Maria fick också av Jesus tolv löften till dem som tillber hans hjärta. Den heliga stolen undersökte noggrant och längre den heliga Margareta Alacoque innan tillstånd gavs för att fira Jesu Hjärtas fest. År 1765 godkände den heliga stolen Jesu hjärtas liturgiska fest, och ålades 1856 hela kyrkan att fira den. Påvarna Leo XIII (1899), Pius XI (1928) och Pius XII (1956) skrev encyklikor där de berör Jesu heliga hjärtas andakt. Kyrkan ser i Jesu hjärtas andakt ett tecken på

Guds kärlek till alla mänskor. Samtidigt vill kyrkan att denna andakt väcker i mänskorna kärlek till Gud. På detta sätt kallar Kyrkan oss att sona våra underlåtelser och synder.

Det finns olika former av Jesu heliga hjärtas andakt. En av dem är Jesu heliga hjärtas litania. De första litaniorna uppstod på 1600-talet framfört allt i många kloster. Till dess uppkomst bidrog en koleraepidemi som drabbat Europa. Sjukdomen kom 1720 till Marseilles i Frankrike. Stadens biskop hjälpte på alla möjliga sätt invånarna. Dessutom vände han sig till Jesu heliga hjärta. Man bad under bot och processioner Jesu heliga hjärtas litania. Den första november 1720 tillägnade Marseilles biskop hela sitt stift till Jesu heliga hjärta. Efter detta avtog den smittsamma och farliga epidemin.

Jesu heliga hjärtas litania, i den form vi idag känner, uppstod på 1800-talet. Litania har 33 strofer, som berör Jesu Kristi liv på jorden. Den har på sätt och vis tre delar. En del av stroferna beskriver Jesu förhållande till Fadern och den Helige Anden. Den andra delen förtydligar Jesu egenskaper. Den tredje delen berättar om Jesu hjärtas förhållande till mänskorna.

Litanias alla strofer grundar sig på bibeln. Största delen av dem är bibelcitat eller klart inspirerade av den.

Guds kärlek gäller alla mänskor. Jesus vill att vi lär oss sådan kärlek av honom. Här finns det ett uppdrag åt oss alla. Vi bör hitta kärleken i Jesu hjärta, som han älskar oss med, och på detta sätt med honom och i honom älska mänskorna. Att lära sig Jesu hjärtas kärlek betyder att man inriktar sig på Gud och öppnar sig för Guds nåd och kärlek. Med Paulus ord betyder det: ”Som Guds utvalda, heliga och älskade, skall ni alltså klä er i innerlig medkänsla, vänlighet, ödmjukhet, mildhet och tålmod. Ha överseende om ni har något att förebrå någon... Men över allt detta skall ni ha kärleken, det band som ger fullkomlighet. Låt Kristi frid råda i era hjärtan, den som ni kallas till som lemmar i en och samma kropp” (Kol 3, 12-15). Denna frid, enhet och kärlek, som har sitt ursprung i Gud, är inte främst saker som man kan organisera och skaffa. De är främst hjärtats saker, som kan bygga broar mellan mänskor.

Må våra hjärtan bli allt mer lika Jesu Kristi hjärta!

fader Wieslaw Swiech SCJ

Seurakunnan henkilöututisia

Kastettuja:

Joshua Gerard John
Alex Oscar Taskinen
Sabina Say Reh
Sarah Ifeoluwa Husu
Emilie Anne Kristiina Rasilo

Vahvistuksen sakramentin on saanut:

Andre Martinez

Avoliittoon vihittyjä:

Annunziato Lo Bosco ja Jaana Inkeri Rautakorpi

Katekeesi lapsille meidän seurakunnassamme Tampereella

Tampereen Pyhän ristin seurakunta järjestää lukuvuonna 2015/2016 kato-lista uskonnontutkista lapsille. Tähän opetuksen kutsumme kaikkia lapsia, jotka eivät osallistu katoliseen uskonnontutkukseen kouluissa. Nämä lapset tulevat kirkkoon (seurakuntasaliin, Amurinkuja 21) noin kerran kuu-kaudessa, lauantaisin klo 9.50. Tässä on vuoden 2016 kevätkauden pää-vämäärät: **23.1, 13.2, 12.3, 16.4, 14.5**

Kirkossa järjestettyn opetuksen osallistuvat myös lapset, jotka asuvat kauempana Tampereelta. Toivon, että kaikista vaikeuksista huolimatta vanhemmat voivat tuoda lapsensa kirkkoon ja auttaa lapsiaan iloisin mielin osallistumaan uskonnontutkukseen. Opetuksessa pyrimme rakentamaan lapsille katolisen identiteetin ja itsetunnon ympäristössä, jossa hän voi tun-tea olevansa kuin kotonaan suressa katolisessa perheessä. Pyydän siis Teitä vanhempia vaalimaan niitä uskon siemeniä, jotka uskonnontutkuk-sessa kylvetään. Keskustelkaa lastenne uskosta, rukoilkaa heidän kans-saan, jakakaa omia ajatuksianne ja kokemuksianne ja olkaa itse heille hy-vänä esikuvana. Yrittäkäämme kaikki yhdessä olla Kristuksen kirkon eläviä kiviä.

Opetuspäivien ohjelma on seuraava:

9.50	kokoontuminen
9.55	yhteinen rukous
10.00-10.45	1. tunti
10.45	tauko (mehua ja keksiä)
11.00-11.45	2. tunti
11.45	tauko
12.00-12.30	Kirkkomusiikki ja traditio
12.30	lounas
13.00-13.45	3. tunti
14.00	Perhemessu (lapsille ja vanhemmille)
14.40	kotiinlähtö

Osallistuminen pyhään messuun on erittäin tärkeä osa lapsenne uskon-nontutkuksesta. Opetuspäivän pyhä messu on aina tarkoitettu kaikille, ko-ko perheelle.

Vanhemmat maksavat ainakin osan opetuksen kustannuksista. Maksu on 7 euroa hengeltä opetuspäivästä. Tällä rahalla yritetään peittää seurakunnalle koituvat kulut. Korostan kuitenkin kuten joka vuosi: kaikkein tärkeintä on se, että lapsi osallistuu opetuksen. Jos perheen taloudellinen tilanne on vaikea, seurakunta ei ota maksua opetuspäivästä.

Pyydän Teitä tarkistamaan, että lapsilla on joka kerta sisäkengät tai tossut mukanaan. Saappaita ja muita ulkokenkiä ei saa käyttää tiloissa, joissa lapset saavat uskonnontarjousta.

Hyvät vanhemmat, jos lapsenne käyvätkin opetuksessa kirkolla, ilmoitattehan etukäteen kirkkoherralle, jotta tiedämme varata kirjoja ja ruokaa sopivasti. Ilmoittakaa myös mahdolliset ruoka-aineallergiat.

Katekeesi Hämeenlinnassa

Hyvät vanhemmat, tämän vuoden syyskaudella meidän seurakuntamme järjestää katolista uskonnontarjousta koululaisille lapsille ja nuorille, jotka asuvat Hämeenlinnassa ja lähialueella. Paikallinen luterilainen seurakunta antoi meille luvan käyttää heidän tilojaan.

Tapaamme Poltinahon seurakuntatalossa, rippikoulunluokassa (Turuuntie 34, Hämeenlinnassa). Tässä ovat lukuvuoden 2015/16 kevätkauden päivämäärät:

keväti 2016

- la 9.1 klo 10.00 – 11.30
- la 30.1 klo 10.00 – 11.30
- la 6.2 klo 10.00 – 11.30
- la 20.2 klo 10.00 – 11.30
- la 2.4 klo 10.00 – 11.30
- la 16.4 klo 10.00 – 11.30

Ensikommuniolapset tulevat sen lisäksi 21.5.2016 klo 10.00 harjoitukseen ja ensimmäiseen rippiin. Paikasta ilmoitamme myöhempin.

Ensimmäisen kommuunion messu on 28.5.2016 klo 14.00.

Uskonnontarjajana on Marita Eronen (puh. 044-3468447), joka ammatiltaan on katolisen uskonnontarjaja. Alussa vanhemmat/huoltajat voivat olla läsnä opetuksen aikana.

Katekeesi Vaasassa

Hyvät vanhemmat, meidän seurakuntamme järjestää katolista uskonnontarjousta koululaisille lapsille ja nuorille, jotka asuvat Vaasassa ja lähialueella. Tapaamme meidän kappelissamme lauantaisin Vaasassa, Rauhankadulla 8 C 22.

Tässä on päivämäärität lukuvuoden 2015/16 kevätkauden päivämäärität:

30.1, 27.2, 5.3, 2.4, 21.5

Tässä on ohjelma eri-ikäisille lapsiryhmille:

Luokka / ryhmä	aika
I, II ja III luokat ja kaikki lapset, jotka eivät vielä ole saaneet Ensimmäistä kommuuniota	10.00 – 12.00
Lapset, jotka ovat jo saaneet Ensimmäisen kommunion	13.15 – 15.15

Uskonnopettajana on Mari Malm, joka on Tampereella asuva nuori nainen. Hän antaa opetusta suomen, ruotsin ja englannin kielillä. Häntä avustaa toinen nainen, meidän seurakuntalainen Tampereelta. Vanhemmat/huoltajat voivat olla läsnä opetuksen aikana. Vanhempia/isomppia sisaruksia, jotka haluavat auttaa opetuksessa, pyydetään ilmoittautumaan Mari Malmille (puh. 040-5425303). Aina tarvitaan myös henkilöä, joka laittaa lapsille välipalaa (kappelin keittiössä on mehu ja keksit lapsille). Aina saa myös tuoda jotakin naposteltavaa kaikille.

Pyhän ristin seurakunnan ohjelma

Tampereen Pyhän ristin kirkossa vietetään päämessua sunnuntaisin klo **10.30** suomen kielellä ja iltamessu klo **17.00** englannin kielellä.

Arkimeessuja vietetään maanantaina, keskiviikkona, torstaina ja perjantaina illalla klo **18.00**. Tiistaina yleensä on aamumessu klo 7.30.

Lauantaina messun ajankohta vaihtelee viikoittain.

Sunnuntaisin ennen päämessua on ruusukkorukous klo **10.00**, ennen englanninkielistä messu klo 16.30 ja **keskiviikkoin** ennen iltamessua vesper klo **17.40**.

Torstaisin ja perjantaisin klo **18.30** on adoraatio.

Paastonaihana perjantaina klo 17.30 on ristintie.

Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimusten mukaan.

HUOM. Papin matkat, katekeesipäivät, lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimeissujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista pappilasta tai kirkon ilmoitustaululta!

Pyhän ristin kirkossa Tampereella (Sunnuntai- ja juhlamessut sekä tärkeimmät tapahtumat)

20.12.2015 – 28.3.2016

Joulukuu 2015

su 20.12	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
to 24.12	17.00	Jouluaaton messu vietnamin kielellä
	24.00	Jouluyön messu

pe 25.1	10.30	Joulupäivän messu
	14.00	Msza po polsku
	16.00	Mass in English
la 26.12	10.30	Tapaninpäivän messu
su 27.12	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Mass in English
to 31.12	18.00	Kiitosmessu vuoden pääteeksi
	18.30	Adoratio

Tammikuu 2016

pe 1.1	10.30	Juhlapyhämessu suomen kieellä
	17.00	Solemnity Mass in English
su 3.1	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	14.00	Sunnuntain messu tagalogin kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
ke 6.1	10.30	Loppiaisen juhlamessu
	17.00	Epiphany Mass in English
su 10.1	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
ke 13.1	17.40	Vesper
	18.00	Iltamessu
	18.30	Informaatiokurssi
su 17.1	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	14.00	Msza po polsku
	17.00	Sunday Mass in English
la 23.1	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu
su 24.1	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	11.30	Sakramenttiopetus ensikommuniolapsille
	12.00	Messu vietnamin kieellä
	14.30	Ekumeeninen hartaus
	17.00	Sunday Mass in English
su 31.1	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	11.30	Sakramenttiopetus vahvistettaville nuorille
	17.00	Sunday Mass in English

Helmikuu 2016

su 7.2	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	14.00	Sunnuntain messu tagalogin kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
ka 10.2	18.00	Tuhkakeskiviikon messu
pe 12.2	17.30	Ristintie
	18.00	Iltamessu
la 13.2	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu
su 14.2	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	11.30	Sakramenttiopetus ensikommuniolapsille
	17.00	Sunday Mass in English

ke 17.2	17.40	Vesper
	18.00	Iltamessu
	18.30	Informaatiokurssi
pe 19.2	17.30	Ristintie
	18.00	Iltamessu
su 21.2	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	11.30	Sakramenttiopetus vahvistettaville nuorille
	14.00	Msza po polsku
	17.00	Sunday Mass in English
pe 26.2	17.30	Ristintie
	18.00	Iltamessu
su 28.2	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	14.00	Sunnuntain messu vietnamin kielellä
	17.00	Sunday Mass in English

Maaliskuu 2016

pe 4.3	17.30	Ristintie
	18.00	Iltamessu
la 5.3	10.30	Paastoretriitti
su 6.3	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
ke 9.3	17.40	Vesper
	18.00	Iltamessu
	18.30	Informaatiokurssi
pe 11.3	17.30	Ristintie
	18.00	Iltamessu
la 12.3	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu
su 13.3	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	11.30	Sakramenttiopetus ensikommuniunilapsille
	14.00	Msza po polsku
	17.00	Sunday Mass in English
pe 18.3	17.30	Ristintie
	18.00	Iltamessu
su 20.3	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	11.30	Sakramenttiopetus vahvistettaville nuorille
	17.00	Sunday Mass in English
to 24.3	19.00	Kiirastorstain messu ja adoraatio
pe 25.3	15.00	Pitkäperjantain liturgia
la 26.3	12.00	Pääsiäisruoan siunaaminen
	22.00	Pääsiäisyön vigilia
su 27.3	10.30	Pääsiäissunnuntain messu suomen kielellä
	12.00	Pääsiäissunnuntain messu vietnamin kielellä
	14.00	Msza św. Niedzieli Wielkanocnej w języku polskim
	16.00	Easter Sunday Mass in English
ma 28.3	10.30	2. Pääsiäispäivän messu

Messut Tampereen ulkopuolella

25.12.2015 – 3.4.2016

Joukkokirje

Itella Green

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta,
lehti pyydetään palauttamaan osoitteeseen:

**Pyhän ristin seurakunta
Amurinkuja 21 A
33230 Tampere**

Seurakuntamme tilinumero (Parish bank account):

FI08 2236 1800 0045 66

Tilin omistaja (*The owner of the account*):

Pyhän ristin seurakunta, Katolinen kirkko Suomessa

* * * * *

Seurakuntamme Pohjanmaa-alueen tilinumero

Vaasa Chapel and Ostrobothnia bank account:

FI50 2236 1800 0147 71

Tilin omistaja (*The owner of the account*):

Pyhän ristin seurakunta, Katolinen kirkko Suomessa

* * * * *

**Our Parish bank account for those,
who send donations from abroad:**

Pyhän ristin seurakunta, Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere, Finland

IBAN: FI08 2236 1800 0045 66

BIC: NDEAFIHH

**Pyhän ristin seurakunta,
Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere
puh: (03) 2127280**

sähköposti: risti@katolinen.fi
kotisivu: <http://risti.katolinen.fi>

**Seurakuntalehden toimitus ja työ-
ryhmä: Pyhän ristin seurakunnan seu-
rakuntalaiset.**

Lehden taitto: isä Zenon.

Isä Zenon: 044 065 85 27